

Запитання: Чи була у твоєму житті зміна зовнішності, яка багато що для тебе означала? Якщо так — розкажи, будь ласка.

Відповідь: Так, я все життя мріяла зробити зуби, щоб не було видно щілини. Я це зробила, і виявилось, що крім мене її ніхто не помічав, але це суттєво вплинуло на моє самовідчуття та впевненість.

Запитання: Які фільми, книги або серіали залишили сильний слід у твоєму житті? Що тебе в них зачепило?

Відповідь: Я прочитала сотні книг, і важко виділити одну, так само з фільмами, але назву ті, що першими спадають на думку:

«Крадійка книжок» Маркуса Зузака — дуже сильна, важка і глибока книга.

«Квіти для Елджернона» Деніела Кіза — теж справила велике враження.

«Не відпускай мене» Кадзуо Ішіґуро — досі стоїть комом у горлі, викликає біль, бо розповідає про дівчинку, яку вирощували для органів — страшна й емоційна історія.

Всі книги Люко Дашвар — геніальні, позачасові історії, що дуже відгукуються у кожного, читаються на одному диханні.

Книги Бернара Вербера — легкі, цікаві і дають надію, особливо на життя після смерті.

Із фільмів люблю романтичні, про кохання, фантастику та науку. Останній захоплюючий фільм — «Кисень». Серіал, що дуже вразив — «Джинні й Джорджія», чекаю 4-й сезон з нетерпінням.

Запитання: Кіт чи собака? І чому?

Відповідь: Я люблю однаково всіх тварин. Мрію, щоб вбивство тварини прирівнювалося до вбивства людини і вважалося таким самим тяжким злочином.

Запитання: Якби ти написала книгу — про що вона була б?

Відповідь: Наукова фантастика про чорну діру, над якою я вже почала працювати.

Запитання: Діти в твоєму житті — що вони для тебе значать, як ти себе відчуваєш у ролі мами?

Відповідь: Це абсолютно нове життя. Коли народжуєш нову людину, у тобі з'являється щось нове — відчуття всеосяжної любові, якої раніше не відчував. Раніше я думала, що це перебільшення, коли люди з дітьми кажуть, що це новий сенс життя, але це справді так. Я бажаю кожному відчути це. Проте це можливо, якщо немає великих матеріальних проблем і є підтримка, інакше буває дуже важко.

Запитання: Війна в Україні — що ти відчуваєш, коли думаєш про неї? Як вона змінила тебе чи твоє сприйняття світу?

Відповідь: Це не просто війна — це знищення, тортури, садизм, бо це нелюди, біомаса, вірус, що несе лише смерть, розруху та бідність. Світ змінився для мене в 2022 році: я побачила безхребетність цивілізованого світу, лицемірство Заходу, підступність тиранів зі Сходу, байдужість і необізнаність інших. Для мене карми, справедливості та Бога не існує доти, доки існує Росія у цьому вигляді. Мої батьки могли загинути, бо в моє місто прийшли окупанти і чинили жорстокі звірства — від каліцтв до вбивств мирних людей і тварин, руйнування шкіл і будинків. Я бачила пів міста в руїнах і досі не можу стримати сліз. Усі знають про Бучу, але такі злочини відбувалися скрізь і тривають досі.

Маріуполь — це земля покалічених тисяч життів, і це початок кінця світу, який ще не усвідомлюють або роблять вигляд, що не бачать.

Відповідь: Я зрозуміла, що це і є справжнє життя.

Запитання: Чому ти навчилася за останній рік?

Відповідь: Насолоджуватися кожною миттю і бути вдячною за те, що маю.

Запитання: Який момент із дитинства ти згадуєш найчастіше?

Відповідь: Це не дуже приємний спогад зі школи, коли на мене був наклеп, що я казала щось погане про іншу дівчинку з класу, хоча насправді я хотіла з нею дружити. Я не розумію, чому не спростувала цей бій, а просто прийняла його. З іншого боку, я пишаюсь собою, бо була дуже сильною, і навіть не віриться, що вже в такому віці могла бути одна проти всіх (як мені тоді здавалось). Насправді багато з ким я досі підтримую зв'язок, і як виявилось, це було лише у моїй голові — у інших дітей були свої війни, які я не помічала. Чомусь я згадую саме цей момент. Але загалом я була дуже популярною дівчинкою в школі: кращою атлетисткою, у раді школи, в КВК, брала участь у різних заходах. Окрім школи були літо — річка, табори, пікніки, ігри з м'ячем чи палицею (ха-ха), зима — ковзани, лижі, санки — з ранку до темна на вулиці. Було супер дитинство. Взагалі ж, я була дуже популярною дівчинкою в школі — найкращою атлеткою, членкинею шкільної ради, грала в КВН, брала участь у різних заходах. Літо для мене — це річка, табори, пікніки, ігри з м'ячем чи палицею (ха-ха), зима — ковзани, лижі, санки, проводила час на вулиці від ранку до темна. У мене було супер дитинство.

Запитання: У чому ти відчуваєш свою унікальність?

Відповідь: Дуже класне питання. Кожен має відчувати, що він унікальний. Моя унікальність змінювалася з часом. Зараз я думаю, що це — моя швидкість. Можливо, звучить прагматично, без високопарних слів чи романтики, але все дуже просто: я швидка. Вмію робити багато справ одночасно. Якби я не знала, як проводять свій день інші, не задумувалася б над цим. Але я бачу, що не кожен так може, а з тих, кого знаю — мабуть, ніхто. Тому у порівнянні з оточенням це і є моя унікальність.

Запитання: Що тобі дає музика як діджею?

Відповідь: Відчуття паралельної реальності, де існує інша версія мене.

Запитання: Яку історію ти хочеш розповісти у своїй наступній дитячій книжці?

Відповідь: Я хочу написати комікс про супергероїв — кота, собаку і кролика. Вони — друзі, допомагають тваринам і рятують ліс.

Запитання: Яка твоя улюблена вегетаріанська страва?

Відповідь: Обожаю омлети з нуту, карі з рисом і ще багато всього. Ми щодня їмо смачно й різноманітно. Щоранку готую сину окреме збалансоване меню на весь день — сніданок, обід і вечеря. Завжди щось нове, смачне, красиве й корисне. Я витрачаю багато часу на їжу, бо це — основа.

Запитання: Чи був момент, коли книга або фільм змінили твоє мислення?

Відповідь: Так, наприклад, «Червона таблетка. Подивися правді у вічі» Андрія Курпатова — її має прочитати кожен.

Запитання: Яка твоя улюблена форма творчості, окрім музики та письма?

Відповідь: Я малюю, але наразі не маю простору для цього. Деякі мої друзі мають мої картини в себе вдома — це приносить мені радість. Колись повернусь до цього.

Запитання: Що для тебе означає бути щасливою?

Відповідь: Це просто — мати все, чого хочу. Тому вважаю, що я зараз дуже щаслива.

Запитання: Ти віриш у долю, чи ми самі створюємо свій шлях?

Відповідь: Ні, я не фаталістка й не перекладаю відповідальність за своє життя на долю, Бога чи щось інше. Я не вірю в сценарій чи вищу мету — ми існуємо, а потім — ні.

Запитання: Яку роль у твоєму житті відіграє біль?

Відповідь: Травмує і отруює.

Запитання: Як ти справляєшся з почуттям несправедливості?

Відповідь: Ніяк. Я не знаю, як із цим упоратись. Я досі на етапі прийняття. Там іще один відсоток надії залишився, але він залежить від того, як закінчиться війна в Україні — знищенням країни або перемогою.

Запитання: Якби світ зник завтра, що б ти хотіла залишити після себе?

Відповідь: Якщо світ зникне, то й залишати нічого не треба. Для кого? Навіщо? Дурне питання.

Запитання: Що б ти хотіла сказати світові про війну в Україні?

Відповідь: Якщо переможе Україна — переможе весь світ. Якщо ні — це початок кінця.

Запитання: Якби ти могла звернутися до Путіна — що б сказала?

Відповідь: Нічого. Бо це нічого не змінить.

Запитання: Що для тебе означає свобода?

Відповідь: Це синонім безпеки й незалежності.

Запитання: Як ти підтримуєш Україну зараз?

Відповідь: Донати, донати, донати.

Запитання: Як війна змінила твою віру в людство?

Відповідь: На 180 градусів.

Запитання: Як виглядає твій ідеальний день?

Відповідь: Я, мій син і чоловік проводимо час разом — ідеально ще й з батьками.

Запитання: Що тебе заспокоює, коли важко?

Відповідь: Нічого. Коли справді важко — ніщо не заспокоює.

Запитання: Яка твоя суперсила?

Відповідь: Швидкість.

Запитання: Як виглядає твоє щастя в простих речах?

Відповідь: Коли поруч усі, кого я люблю.

Запитання: Коли востаннє ти була по-справжньому щасливою?

Відповідь: Цікаве питання. Мабуть, зараз — я маю бути найщасливішою зараз, бо це так. А потім читаю новини...

Запитання: Якби ти була запахом — яким би саме?

Відповідь: Сандал. Я не пам'ятаю, як він пахне, але звучить красиво.

Запитання: У якій епосі ти хотіла б жити?

Відповідь: У жодній. Я люблю комфорт, воду з крана, електрику, доставку їжі, аптеки, літаки, Netflix — жодна романтична епоха не дає стільки комфорту, скільки маємо зараз.

Запитання: Якого запитання тобі ніколи не ставили, але ти хотіла б його почути?

Відповідь: Про реінкарнацію. Думаю, вона існує — у наших дітях.

Запитання: Якби ти могла прожити один день із кимось із минулого — з ким і чому?

Відповідь: З Гаврилючкою. Вона знає — нам треба знову прожити деякі дні.

Запитання: Яке твоє улюблене дитяче спогад?

Відповідь: Коли я сказала: "Хто мене спіймає — за того заміж піду!", і всі хлопці побігли за мною. Так я навчилась швидко бігати (жартую).

Запитання: Що тебе найбільше надихає в людях?

Відповідь: Коли хтось відповідально ставиться до довкілля — це викликає повагу.

Запитання: Уяви, що ти можеш змінити одне правило в суспільстві — що б це було?

Відповідь: Убивство тварин прирівнювалось би до вбивства людини.

Запитання: Куди б ти переїхала, якби могла жити будь-де на планеті?

Відповідь: На Гаваї.

Запитання: Який для тебе найтепліший запах?

Відповідь: Кориця.

Запитання: Що для тебе найвища форма краси?

Відповідь: Доброта.

Запитання: Якби твоє життя було фільмом — яка була б його назва?

Відповідь: Фільм.

Запитання: Якби ти могла запам'ятати лише одну фразу на все життя — яка б це була?

Відповідь: Це звучить фатально — якась страшна хвороба, якої я не хочу. Але якби так сталося, я б хотіла пам'ятати: Твоя інтуїція скаже тобі все.

Запитання: Чи віриш ти в інтуїцію? Як вона працює в тобі?

Відповідь: Це якась магія — звідки вона все знає? Я не розумію. Але вона справді добре працює. Зазвичай, коли я її ігнорувала — шкодувала.

Запитання: Яку суперсилу ти хотіла б мати — і чому саме цю?

Відповідь: Пам'ятати все, що хочу — щоб вивчати будь-яку мову, просто читаючи підручник і словник. Або опанувати будь-який навик — від юриспруденції до гри на піаніно.

Запитання: Якби ти могла написати листа собі в минуле — у якому віці і що б порадила?

Відповідь: Я вже робила це в терапії — лист маленькій собі. Я б попередила про неприємні речі, порадила, куди піти, на чому зосередитись у навчанні, слухати батьків і не витрачати час на те, щоб здаватися замість бути.

Запитання: Яку ідею чи переконання ти хотіла б донести до людей?

Відповідь: Веганство.

Запитання: Який момент у твоєму житті був точкою неповернення?

Відповідь: 2022 — війна.

Запитання: Що б ти ніколи не пробачила?

Відповідь: Те, що зробили росіяни — ніколи не пробачу.

Запитання: Який день ти хотіла б прожити ще раз — і чому?

Відповідь: 24 лютого — я б кричала й благала батьків тікати якнайшвидше.

Запитання: Що б ти зробила сьогодні, якби знала, що це твій останній день на Землі?

Відповідь: Випила б келих вина й обійняла сина і чоловіка.

Запитання: Якби твоє серце могло говорити — що б воно сказало зараз?

Відповідь: Зупиніть цю криваву війну.

Запитання: У чому ти бачиш своє головне призначення?

Відповідь: Приносити добро — навіть у мікроформаті.

Запитання: Яка твоя найбільша мрія, про яку ти ще нікому не казала?

Відповідь: Врятувати всіх тварин у світі.

Запитання: Як ти ставишся до ризику? Тобі це подобається — і як це проявляється?

Відповідь: У минулому було багато — стрибок із парашутом, банджі, ледве не потонула в Греції, дивні поїздки та знайомства. Якось обдовбаний чоловік стріляв у мене й подругу — йому просто пощастило промахнутись. Я раніше каталась на сноуборді на 80 км/год, навіть водила п'яною — ніколи знову. Стільки страшного — зараз не вірю, що це була я. Тепер я зовсім інша — обережна й дбаю про себе. Життя може бути наповненим і без смертельного адреналіну.

Запитання: Ким би ти була, якби могла обрати будь-яке життя в іншій реальності?

Відповідь: Найбагатшою людиною на планеті, звісно.